2-25038513-12-2-24032025
Dosar nr. 2-5374/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

08 iulie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Judecător Muruianu Maria

Examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Smirnov Vladimir către Ungureanu Roman cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

c o n s t a t ă:

La 19 martie 2025, avocatul Andrei Baș, în numele și în interesele lui Smirnov Vladimir a depus o cerere de chemare în judecată către Ungureanu Roman, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul invocă că la data de 20.11.2024, Ungureanu Roman, în calitate de împrumutat, și Smirnov Vladimir, în calitate de împrumutător, au încheiat un contract de împrumut, prin care împrumutătorul s-a obligat să-i ofere împrumutatului suma de 46 080 lei, iar împrumutatul s-a obligat să restituie suma împrumutată până la data de 10.12.2024.

Indică că la data încheierii contractului de împrumut, a fost întocmită o recipisă, ce confirmă obligația existentă a împrumutatului de a restitui suma de 46 080 lei.

Menționează că Ungureanu Roman, în calitatea sa de împrumutat, urma să restituie suma împrumutată până la data de 10.12.2024, termenul convenit de părți, obligație ce a fost neglijată de către pârât.

Susține că, în vederea recuperării creanței, la data de 14.02.2025, în adresa pârâtului Ungureanu Roman, domiciliat în mun. Chișinău, *****, fapt confirmat prin adeverința nr. 2721 din 11.02.2025 eliberată de ASP, a fost expediată somația de plată, prin care s-a solicitat restituirea sumei împrumutate în termen de 7 zile de la recepționarea somației.

Reține că în temeiul art. art. 22 alin. (4) și (5), 38 alin. (1) și (2), 39 alin. (1) Cod civil necătând la faptul că pârâtul nu a recepționat somația expediată prin

serviciul poștal, se consideră că aceasta a fost recepționată, somația fiind expediată la adresa unde pârâtul domiciliază de facto, fapt confirmat prin adeverința eliberată de Agenția Servicii Publice.

În virtutea celor menționate, consideră că ordinea prealabilă a fost respectată, iar pârâtul, contrar bunei-credințe, se eschivează de la executarea obligațiilor contractuale.

Având în vedere că, până în prezent, pârâtul nu a restituit suma împrumutată, invocă că toate măsurile în vederea recuperării creanței au fost efectuate, astfel că unicul mijloc este adresarea în cadrul instanței de judecată cu o cererea de chemare în judecată privind încasarea silită a sumei împrumutate.

În drept, invocă prevederile art. art. 22, 38, 39, 774, 779, 901, 912, 916, 921, 942, 1242, 1247, 1248, 1276 Cod civil și art. art. 75, 94 Cod de procedură civilă.

Solicită încasarea din contul pârâtului Ungureanu Roman în beneficiul reclamantului Smirnov Vladimir a sumei de 46 080 lei cu titlu de împrumut; 1 447 lei cu titlu de dobândă de întârziere; compensarea cheltuielilor de judecată, constituite din taxa de stat în mărime de 1 952 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

Procedura de examinare

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) din Codul de procedură civilă, procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă este scrisă.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. 172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 martie 2025, cauza civilă, a fost acceptată în procedura cererilor cu valoare redusă.

Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 martie 2025, a fost expediată prin scrisoare cu aviz de recepție, în adresa pârâtului, acesta fiind obligat în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, să prezinte referința scrisă privind acţiunea reclamantului şi toate probele necesare care confirmă obiecțiile sale.

Scrisoarea cu avizul de recepție (f.d.24-25) transmis pârâtului la adresa de domiciliul actual conform informației din Registrului de stat al populației (f.d.12, 26), nefiind disponibile alte date de contact al pîrîtului, fapt care a dus la examinarea cauzei conform prevederilor prevăzute de art. 276^4 alin. (3) din Codul

de procedură civilă, care prevede că istanța soluţionează cauza și adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.

Aprecierea judecătorului.

Cercetând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, judecătorul consideră necesar de a admite acțiunea înaintată de Smirnov Vladimir, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime, iar potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) din Codul de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Prin prisma art. 6 CEDO și a art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe

circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Art. 241 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede expres că instanţa judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. Hotărârea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înţeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecţiile formulate de reclamant şi pârât.

Din materialele cauzei se atestă că, prin recipisa din 20 noiembrie 2024, Ungureanu Roman a împrumutat de la Smirnov Vladimir suma de 46 080 (patruzeci și șase mii optzeci) lei pe un termen de 20 de zile, adică până la data de 10 decembrie 2024. *(f.d. 13)*

Potrivit somației din 14.02.2025, Smirnov Vladimir a informat pârâtul Ungureanu Roman despre nerespectarea obligațiunilor asumate în temeiul recipisei din 20 noiembrie 2024 și solicitat restituirea sumei împrumutate în termen de 7 zile de la recepționarea somației. *(f.d. 14)*

Însă, dat fiind faptul că pârâtul Ungureanu Roman nu și-a onorat obligațiunea pecuniară asumată, neprezentând probe, care ar justifica executarea obligațiunilor asumate prin recipisă, reclamantul pretinde încasarea datoriei rezultată din recipisa din 20 noiembrie 2024, în sumă de totală de 46 080 lei.

Judecătorul atestă că, între Smirnov Vladimir și Ungureanu Roman, s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părţi s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte.

Conform prevederilor art. 774 din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

Conform art. 775 din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin.(1).

Potrivit art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În conformitate cu prevederile art. 858 din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit prevederilor art. 901 alin. (5) din Codul civil, neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

Conform art. 992 alin.(1) din Codul civil, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform art. 1242 alin.(1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Conform art. 1247 alin.(1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Iar, conform alin. (2) al aceluiași articol, împrumutatul trebuie să restituie bunuri de calitatea şi în cantitatea bunurilor primite şi nimic mai mult, chiar dacă preturile au crescut ori au scăzut.

Judecătorul constată că prin recipisa, în baza căreia reclamantul își întemeiază pretenția, pârâtul Ungureanu Roman, datele de identitate ale căruia sunt indicate expres, și-a manifestat voința expresă spre naşterea raportului juridic civil.

În acest context, judecătorul menționează că consimțământul, cu referire la art. 312 din Codul civil, se reține a fi liber exprimat, manifestat prin comportamentul lui Ungureanu Roman, care a semnat recipisa, acceptând individual oferta aplicând semnătura. Forma scrisă a recipisei, verificată prin prisma art. 321 alin. (1) din Codul civil, a fost respectată, recipisa a fost întocmită prin acordul ambelor părți, art. 323 lit. b) din Codul civil. Respectiv, temei de nulitate, în sensul art. 324 alin. (1) din Codul civil, nu se constată.

Pornind de la scopul probațiunii, ce rezidă din sarcinile procedurii civile stabilite în art. 4 din Codul de procedură civilă, în special, aprecierea probelor, determinarea circumstanțelor de fapt pe care se întemeiază pretențiile și obiecțiile părțile, reținând tipul contractului dintre Smirnov Vladimir și Ungureanu Roman, forma recipisei, încheiată prin simplul acord de voință, efectele juridice ale recipisei scrise, principiul forţei obligatorii care guvernează efectele contractelor între părţi și principiul relativității efectelor contractului, judecătorul reține că

reclamantul Smirnov Vladimir a făcut dovada raportului juridic civil, exact cum reclamă art. 118, 122 din Codul de procedură civilă.

Or, la materialele dosarului lipsesc oricare probe în sensul art. 965 din Codul civil, care ar confirma stingerea obligației, încetarea raportului juridic și lipsa temeiului de despăgubire a creditorului. Astfel, recipisa semnată personal, în sensul art. 992, 993, 996 din Codul civil, denotă că manifestarea de voință la stabilirea raportului juridic, libertatea contractuală, au fost respectate, iar recipisa obligă la ceia ce a fost prevăzut în ea conform acordului. Semnând recipisa, părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale, forma acestuia, momentul și locul încheierii (art. 1027, 1028, 1047 din Codul civil).

Având în vedere aspectele reținute, judecătorul conchide de a încasa de la Ungureanu Roman în beneficiul lui Smirnov Vladimir în temeiul recipisei din 20.11.2024, datoria în sumă de 46 080 (patruzeci și șase mii optzeci) lei.

Tot aici instanța ține să amintească și prevederile art.10,11 Cod civil, care stipulează, că persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

Judecătorul reține că potrivit alin. (1) art. 942 Cod civil în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

Alin. (2) al aceluiași articol prevede că rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Conform art. 874 Cod civil în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. Rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

Așa deci, pornind de la textul normei legale sus-citate, pentru aplicarea dobânzii de întârziere este necesar a fi dovedită neexecutarea obligaţiei la scadența.

Luând în considerație că contractul este acordul de voinţă realizat între părți, precum și faptul că contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale, și dat fiind faptul că pretenția principală cu privire la încasarea datoriei urmează a fi admisă, judecătorul reține că și pretenția subsecventă cu privire la încasarea dobânzii de întârziere este întemeiată și urmează a fi admisă integral.

Astfel, în contextul celor expuse supra, judecătorul va dispune încasarea din contul lui Ungureanu Roman în beneficiul lui Smirnov Vladimir a sumei de 1 447 lei cu titlu de dobândă de întârziere.

Cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 90 Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: i) cheltuielile de asistenţă juridică.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, prin confirmarea de achitare a notei de plată seria/nr A 00807349057933 din 14.03.2025 se atestă că reclamantul a achitat taxa de stat în sumă de 1 952,00 lei. *(f.d. 2)*

Totodată, prin confirmarea de achitare a notei de plată seria/nr A 773349048339 din 14.03.2025 se atestă că reclamantul a achitat taxa de timbru în sumă de 200 lei. *(f.d. 3)*

În ceea ce privește compensarea cheltuielilor de asistență juridică, judecătorul reține că în conformitate cu alin. (1), (1^1) art. 96 Cod de procedură civilă instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Judecătorul atestă că reclamantul Smirnov Vladimir în prezenta acțiune a fost reprezentant de avocatul Andrei Baș în baza mandatului seria/nr. MA 2303003 din 04.02.2025. *(f.d. 4)*

Practica Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la cheltuielile de asistență juridică relevă că, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesară, realmente angajată și rezonabilă ca mărime.

Corespunzător, pentru cheltuielile de judecată cu titlu de asistență se invocă că s-a suportat suma de 5 000 lei, confirmată prin ordinul de plată nr. 176 din 11 februarie 2025. *(f.d.19)*

Judecătorul reține că la determinarea cuantumului compensaţiei acordate, pentru a face o apreciere corectă, este necesar a ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

În astfel de circumstanțe, judecătorul ajunge la concluzia că compensarea cheltuielilor suportate de către reclamant este una întemeiată și urmează a fi compensată pentru munca prestată în raport cu complexitatea cauzei și durata examinării, în limita a sumei de 5 000 lei.

Astfel, luând în considerare prevederile art. 94 și art. 96 din Codul de procedură civilă, dat fiind faptul că acțiunea înaintată de reclamantul Smirnov Vladimir urmează a fi admisă integral, judecătorul va dispune încasarea de la Ungureanu Roman, în beneficiul lui Smirnov Vladimir, a sumei de 1893,16 (o mie opt sute nouăzeci și trei) lei 16 bani cu titlu de taxă de stat, 200 (două sute) lei cu titlu de taxa de timbru și 5 000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În conformitate cu art. 238-241, art. 276^2-276^4 Codul de procedură civilă, judecătorul,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Smirnov Vladimir către Ungureanu Roman cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

Se încasează de la Ungureanu Roman, a.n. *****, IDNP *****cu domiciliul în mun. Chișinău, str. ***** în beneficiul lui Smirnov Vladimir, a.n. *****, IDNP *****cu domiciliul în r. Strășeni, s. *****, str. *****12, datoria rezultată din recipisa f/n din 20.11.2024 în sumă de **46080 (patruzeci și șase de mii optzeci) lei**, suma de **1447 (o mie patru sute patruzeci și șapte) lei** cu titlu de dobânda de

întârziere pentru perioada 11.12.2024 - 11.03.2025, suma de **1893,16 (o mie opt sute nouăzeci și trei) lei 16 bani** cu titlu de taxă de stat și suma de **200 (două sute) lei** cu titlu de taxa de timbru și suma de **5 000 (cinci mii) lei** cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător **Muruianu Maria**

Copia corespunde originalului, ***Judecător Muruianu Maria***